

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ТОВАРОЗНАВСТВА

Частина 1

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLII Міжнародної наукової студентської
конференції за підсумками науково-дослідних
робіт студентів за 2018 рік
(м. Полтава, 26–27 березня 2019 року)

Полтава
2019

**Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
(ПУЕТ)**

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ТОВАРОЗНАВСТВА

Частина 1

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

XLII Міжнародної наукової студентської конференції за
підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік

(м. Полтава, 26–27 березня 2019 року)

**Полтава
ПУЕТ
2019**

УДК 33:378
А43

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» заборонено

Редакційна колегія:

С. В. Гаркуша, д. т. н., професор, проректор з наукової роботи Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» (ПУЕТ);

К. Ю. Вергал, к. е. н., доцент, директор Інституту економіки, управління та інформаційних технологій ПУЕТ;

А. С. Ткаченко, к. т. н., декан факультету товарознавства, торгівлі та маркетингу ПУЕТ;

В. О. Скрипник, д. т. н., доцент, декан факультету харчових технологій, готельно-ресторанного та туристичного бізнесу ПУЕТ;

Н. І. Коливушка, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ;

Н. М. Стельнік, інспектор науково-організаційного відділу ПУЕТ.

А43 **Актуальні питання розвитку економіки, харчових технологій та товарознавства : тези доповідей XLII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік (м. Полтава, 26–27 березня 2019 р.) :** у 2 ч. – Полтава : ПУЕТ, 2019. – Ч. 1. – 368 с. ;

Ч. 2. – 358 с. –

Текст укр., рос., англ. мовами.

ISBN 978-966-184-349-2

Збірник містить тези найкращих доповідей XLII Міжнародної наукової студентської конференції за підсумками науково-дослідних робіт студентів за 2018 рік. Проблеми, порушені авторами публікацій, вирізняються своєю актуальністю та новизною наукових підходів. Увагу приділено висвітленню результатів наукових досліджень у сфері економіки й підприємництва, інформаційних і мережевих технологій, товарознавства, харчових технологій та інженерії.

УДК 33:378

Тези доповідей надруковано мовою оригіналу в редакції авторів. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, галузевої термінології, імен власних, інших відомостей.

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», 2019

ISBN 978-966-184-349-2

<i>А. Н. Дивакова, Е. Г. Толкачёва.</i> Методика анализа инвентаризационной работы и направления его совершенствования	192
<i>И. А. Ежелева, А. Н. Трофимова.</i> Бухгалтерский учет запасов и использование логистических решений для их оптимизации.....	195
<i>Я. Е. Кулик, И. Н. Новикова.</i> Подходы к анализу инвестиционной привлекательности организации.....	197
<i>Е. Е. Куликова, А. Н. Трофимова.</i> Отдельные аспекты бухгалтерского учета и анализа собственного капитала	199
<i>О. В. Леоник, Н. Н. Затолгутская.</i> Управление затратами на оплату труда в учреждениях среднего специального образования: развитие и пути совершенствования	202
<i>Н. Н. Лузько, Н. Я. Протасова.</i> Современные методы вуалирования и фальсификации бухгалтерской финансовой отчетности.....	204
<i>О. П. Мызенкова, А. Н. Трофимова.</i> Экономическая природа налогов и сборов	206
<i>А. Ю. Неруш, Ю. О. Ночовна.</i> SWOT-аналіз ПАТ «Одеський консервний завод дитячого харчування»	209
<i>Е. Н. Рудницкая, Н. Н. Затолгутская.</i> Сравнительная характеристика бухгалтерских балансов в национальных системах учета	211
<i>А. О. Супрун, Є. А. Карпенко.</i> Резерви збільшення прибутку та підвищення рентабельності підприємства.....	213

СЕКЦІЯ 3. ПРАВО Й СУСПІЛЬСТВО: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

<i>І. І. Гук, О. О. Кульчій.</i> Практичне застосування інституту емфітевзису в Україні	216
<i>І. І. Гук, К. Г. Боберська.</i> Генеза інституту військового омбудсмена	218
<i>Ю. Ю. Піднебесна, К. Г. Боберська.</i> Поняття правової допомоги.....	220

2. Кельман М. С. Загальна теорія держави і права : підручник / М. С. Кельман, Г. О. Мурашин. – Київ : Кондор, 2015. – 477 с.
3. Загальна теорія держави і права : підручник / за ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. – Київ : Право, 2009. – 584 с.

ФОРМА ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМНІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

***В. І. Іващенко, студентка спеціальності Право, група ПР-11
С. О. Гладкий, науковий керівник, професор кафедри правознавства, д. ю. н.***

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Проблематика форми державного правління завжди є актуальною для суспільства і дискусійною в юридичній науці. Зміни форми державного правління є політико-правовим вираженням зміни співвідношення політичних сил у країні чи за її межами, що ми бачимо і на прикладі новітньої історії України. Проте наукове дослідження форми державного правління доцільно починати зі з'ясування цивілізаційної сутності цього явища.

Відомий український теоретик права С. К. Бостан зазначає, що «форма державного правління, в онтологічному своєму значенні, – це інституціонально-функціональна система державної влади, зміст якої визначається певним порядком формування, принципами організації та взаємодії її суб'єктів – вищих органів державної влади» [2, с. 25]. Інші науковці зосереджують увагу на взаємозв'язках між законодавчою та виконавчою владою, на особливостях статусу глави держави або інших аспектах змісту поняття «форма державного правління». Деякі дослідники вважають, що форму правління слід розуміти як правовідносини, а не як «сукупність органів держави» або «правове становище глави держави». Отже, існують різноманітні варіації визначення поняття «форма державного правління», які в своїй сукупності описують дану категорію як багатоаспектне явище.

Класифікація форм державного правління була і залишається предметом особливого інтересу науковців на всіх етапах розвитку державно-організованого суспільства. Теоретики права не часто виходять за межі загальноприйнятої класифікаційної схеми форм державного правління, виокремлюючи два головні

види: монархію та республіку. Дещо відмінною є позиція С. К. Бостана, який у своїх працях пропонує розглянути поліархію як антипод монархії. Зауважимо, що під поліархією розуміють форму організації державної влади, яка типологічно відповідає сучасному громадянському суспільству [1].

Важливим аспектом дослідження форм державного правління є аналіз їх співвідношення та взаємозв'язків з історичними типами держави. Історичні епохи, що зумовлюють виникнення, розвиток та якісний перехід від одного суспільного стану до наступного, є тією основою, на якій формуються необхідні для пізнання закономірностей розвитку соціальних явищ відповідні історичні типи. Для визначення історичних типів держав тривалий час використовувався формаційний підхід, який ґрунтується на вченні про зміну суспільно-економічних формацій, кожній з яких відповідає свій історичний тип держави. Перехід від одного історичного типу держави до іншого трактується як наслідок зміни архаїчних типів виробничих відносин і заміни їх новими. Відповідно до формаційного підходу, держава виступає як «диктатура економічно панівного класу» [3, с. 51–52].

Науковці виділяють такі історичні типи держав: 1) рабовласницький; 2) феодальний; 3) буржуазний; 4) соціалістичний. Історичні типи держави зумовлюються насамперед її епохальними традиціями, вимогами розвитку суспільства та історичною добою. Перехід від одного історичного типу держави до іншого нерідко супроводжується зміною форми державного правління. Для кожного історичного типу держави найбільш притаманна певна форма державного правління. В останні століття чітко простежуються тенденції переходу від монархічної форми правління до республіканської, або як зазначає С. К. Бостан – до поліархічної.

В усіх інваріантах форма державного правління як спосіб організації і здійснення вищої влади у державі є сутнісно важливим компонентом державного і суспільного ладу. Форма державного правління характеризується статусом глави держави, поділом влади між державними органами, ефективністю системи стримувань і противаг, а також зумовлюється історичними обставинами розвитку державної влади. Вибір моделі форми державного правління впливає на розвиток найважливіших сфер суспільного життя: політичної, економічної, соціальної та духовної.

Україна пройшла складний та суперечливий шлях у визначенні найбільш ефективної та прогресивної форми державного правління. Нині існує потреба в удосконаленні організації верховної влади в Україні для продуктивного функціонування системи поділу влади, стримувань та противаг, які покликані сприяти ефективності діяльності державного механізму.

Список використаних інформаційних джерел

1. Бостан С. К. Монархія і поліархія як історичні типи форми державного правління / С. К. Бостан // Вісник Запорізького державного університету. – 2005. – № 4. – С. 18–24.
2. Бостан С. К. Поняття форми державного правління та її історичні типи / С. К. Бостан // Влада. Людина. Закон. – 2011. – № 1. – С. 22–36.
3. Скакун О. Ф. Теорія держави і права : підручник : [пер. з рос.] / О. Ф. Скакун. – Харків : Консум, 2001. – 656 с.

ПРИНЦИПИ ПРАВА ЯК ОБ'ЄКТ ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНОГО ПРАВОПІЗНАННЯ

І. О. Кавун, студентка спеціальності Право, група ПР-11

С. О. Гладкий, науковий керівник, професор кафедри правознавства, д. ю. н.

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Актуальність даної теми полягає в тому, що принципи права генетично перебувають в основі всієї західноєвропейської правової системи, до якої тяжіє Україна. Теоретична проблема визначення поняття принципів права та їх сутності є на сьогодні «відкритою» і «гострою». Без вивчення принципів права ми не можемо зрозуміти природу правової системи, тенденції її розвитку. За допомогою принципів права здійснюється системний вплив права на суспільні відносини і забезпечується стійкий зв'язок норм прав між собою та з іншими юридичними засобами. Формування професійної правосвідомості фахівця у вищій юридичній школі без засвоєння системи принципів права також неможливе.

Існує широкий спектр теоретичних підходів до розуміння та тлумачення поняття принципів права. Важливу роль відіграє професія особи, яка трактує поняття принципів права. Наприклад, учений (доктринальне використання), суддя (юриспруденційне використання) або законодавець (законодавче використання).